

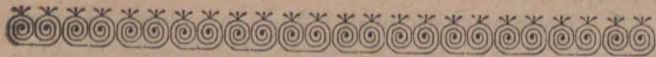

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat 2 » »
Los suscriptores del interior reciben las obras del folletí encuadernadas

FUNDADORS
 Joan Bru Sanclement
 Jòseph Ximeno Planas
DIRECTOR
 F. Dalmases Gil

Redacció y Administració
 Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1°-1^a
 (Bussó á 1ª escala)

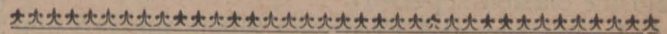
Tercer folletí del aplaudit y popular drama de D. Víctor Balaguer

D. Joan
 DE
Serrallonga

Segon folletí de la aplaudida parodia del drama «LA DOLORES» titulada:

LA LOLA

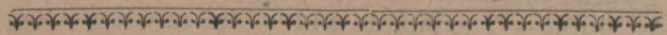

GALERIA D'ACTORS CATALANS

(Fotografia Arenas)

ISCLE SOLER
 en
 "Senyora y Majora"

Crónica

LAS FESTAS DE LA MERCÉ.—LA PRIMERA PEDRA. ROMEA Y PRINCIPAL

Sembla que l' Ajuntament de Barcelona té 'l propòsit de celebrar de una manera ostentosa las festas de la Mercé, tan esllanguidas d'uns quants anys á aqueixa part, á fi d' atraurer forasters y donar una mica de moviment al comers barceloní tant perjudicat per las guerras colonials.

Entre 'ls molts festeigs que 's proposa celebrar nostre Ajuntament, ne sobresurt un de moltíssima transcendencia pera nostra regió, y es lo posar la primera pedra al monument que en honra del immortal Frederich Soler y de nostre teatro, té d' aixecarse en la plassa d' aqueix últim nom, de cara al Teatro Principal, que per estranya coincidencia será en la present temporada d' hivern, lo refugi de nostra clássica companyía y de nostre clásich repertori.

Lo monument á Frederich Soler, no será una idea política, una conveniencia social ó la forsa del bedell d' or lo que l' aixequi, sino la gratitut y l' entusiasme d' un poble sá y vigorós, que sab honrar dignament als fills que l' honran y l' enaltejan ab son esfor constant, ab sos estudis, ab lo séu geni. Lo monument será segurament modest, mes ¡quants y quants haurán contribuít á aixecarlo ab lo séu donatiu! Lo poble que no sab honrar als séus fills preclars, es mereixedor del oblit dels demés pobles.

Cada regió, cada rassa, cada época, te 'l séu bardo que la simbolisa; aixís Alemania té un Heine, Fransa un Hugo, Castilla un Zorrilla, Catalunya un Soler, y aqueixos noms passarán al avenir, y viurán sigles y sigles en las pedras y 'l metall de son monument, en las páginas de sos llibres y per'ells será coneguda y perpetuada la nostra centuria! Dir Soler y dir Catalunya es una mateixa cosa; á enaltir y honrar nostra regió ha consagrat tota la seva vida 'l modest fill del poble que ha sapigut escalar la immortalitat; ni una estrofa, ni una ratlla, ni una paraula ha brollat de sa ploma que pogués judicarse, desde nyosa tan sols, á nostra terra; ell ha sapigut reivindicar nostra llengua á la Cort, logrant lo premi de 5.000 pasetas, concedit per la Reina Regent al millor drama estrenat aquell any, y aqueix premi fou adjudicat per la Academia de la Llengua Espanyola; ell fundá nostre teatro, ell féu lluhir nostra historia, nostras tradicions, nostras costums, en inspiradas estrofas; ell lligá la ciutat y 'l camp, lo plá y la montanya, en sas obras dramáticas y féu ab lo séu art y ab lo

séu geni, que 's despertés fins als més perduts recones de Catalunya l' amor á la patria petita, á la patria natural, á la regió, perque no hi ha encontrada ni llogaret que no conega *Lo Ferrer de Tall*, *La Dida* ó altra de sas populars obras.

L' Ajuntament de Barcelona, fent-se intérprete dels sentiments del poble catalá, pren la iniciativa y posa á cap de llista de suscripció 5.000 pasetas. Es d' esperar que tot Catalunya correrá á engroixir la suscripció á fi de que 'l monument siga digne del home á quina memoria s' aixeca y del poble que vol tributarli aqueixa merescuda honra.

Corporacions literarias, políticas, científicas, empresas teatrals, la premsa en pés, los autors catalans, los artistas, los actors de nostre teatro, el Comers, la Industria y tot lo poble en pés, venen obligats á portar lo séu donatiu pera aqueixa obra de justicia y de patriotisme; honrar á un poeta es honrar la seva terra; en vida may se li varen escassejar los aplausos; no li escassejém donchs lo darrer tribut.

Lo lloch resulta molt céntrich y ben escullit, de cara al *Teatro Principal* colocada la estatua, podrá estremirse de goig, al sentir los picaments de mans que li arribarán del vell colisséu; será 'l ressó vibrant y etern del éxit de la seva obra. Si 's logra que l' Ajuntament l' adquireixi pera deixar-lo *Teatro oficial catalá*, no mes caldrá canviarli'l nom y dirse *Teatro Soler*, ja que la empresa del Rómea, ha deixat passar dos anys y mitj sense pagar al Mestre aqueix petit tribut, que tants pochos diners havia de costarli.

Lo celebrat escultor Sr. Sunyol está fent lo modelo de la estatua *gratuitament*, per tractarse d' un catalá tant digne de que 'l seu nom se perpetuhi; los arquitectos Srs. Puig y Cadafalch y Falqués, están estudiant tumbé 'l projecte de monument; sols falta, donchs, la primera pedra, obrir las suscripcions y comensar las obras... Bona inspiració, donchs, Sr. Sunyol, y Srs. Arquitectos; penseu que Catalunya espera ab ansietat la vostra obra...

De l' un dia al altre apareixerán las llistas de companyía del *Teatro Catalá* (Principal) y del *Teatro Rómea*, que segons algú 'ns ha dit, ja no aspira á lluhir lo popular sobrenom de *Teatro Catalá* ab que el coneix lo públich. Se m' ha dit que la obertura de temporada está acordada pel 2 de Octubre vinent; pero es de creurer que s' anticipará alguns dias pera coincidir ab la colocació de la primera pedra al monument de Frederich Soler. Sembla que la vinenta temporada será molt fecunda en aconteixements tea-

trals. Aixís siga en be de nostras lletres y de nostra dramática. ¿Que farà 'l Romea devant de la competencia franca y expontánea del Principa? ¿Voldrà sostenir lo seu honor fent temporada catalana de debó? ¿Se dedicará á explotar los dissaptes y diumenges com á recurs pecuniari posant en escena 'ls dramas passats de moda? ¿Posará la entrada y butaca á ral? Ja ho veurém.

A. LLIMONER.

Desterro XIMENO

COMPLERTS FALTAN

41 días

(1)

(4) Se precisarán quan se li hagin fixat.

La cadena eterna.

I

Quan los pares de la Antonieta van sapiguer que l' Anton, aquell jove que galantejava á sa filla, no tenia altres diners que 'ls que treballant se guanyava, cridaren á la noya y la mare (puig en aquets casos sempre es la mare qui porta la veu), agafant un posat solemne com la cosa de que s' anava á tractar exigia, va dirli:

— Escolta, Antonieta, tu has complert vintidós anys, ¿no es vritat?

— Sí, senyora, respongué la filla; pero no més que pe'ls de casa. Pe'ls de fora, 'n tinch dinou.

— Bueno, deixals estar als de fora... La noya que no 's casa avants dels vinticinch, ja es una raresa si ho fá, y com qu' antes del matrimoni sempre 's tenen uns dos anys de relacions, es precís que pensis... ó més ben dit, que pensém en buscar-te un nuvi.

— No cal que 's molestín, digué fent una gran rialla, la nina; ja 'n tinch un.

— ¿Quí? varen preguntarli sos pares.

— En Llorens.

— Ja! Ja! Aquet l' has tingut fins are, pero li tens de donar carbassa.

— ¿Per qué? ¿si me l' estimo? exclamá ab certa amargura la Antonieta.

— ¿Per qué? digué son pare. Mira, en Llorens es un bon xicot, treballador, honrat, tot lo que vulgas... pero res més. Y creu, Antonieta; la bondat no es prou, 'l treball falta moltes vegadas y la honradesa no alimenta. Sempre veurás

que quan més honrat es un home menos diners té.

— ¿Y qué vol dir ab aixó? preguntá la noya.

— Que.... replicá la mare, en Llorens no es prou pera tú, y tenim de buscar-te un nuvi que 't correspongui.

— O siga, afegí lo pare, que tinga diners. Tu tens cent y pico de mil duros de dot y vols que jo 't casi ab un fulano que no té res més que lo que 's guanya? No, no. Aixó jamay. Tu 't deus casar ab un home de diners... y que 'ls sábiga lluhir...

— Gastar, deu volgué dir, contestá la Antonieta, y creguin que en aixó van ben equivocats, puig val mes un duro en mans d'un treballador, que cent en los d' un malgastador

Inútils foren las resistencias de la noya; 's tingué de rendir á la força... dels regalos y en Llorens, ab tot y esser un xicot honrat, treballador y de bons sentiments, vegé com son amor puríssim fou oblidat pera deixar pas á un altre amor sensual, viciós, en lo que 'l càlcul predominava á la passió, mentres en lo seu, la passió dominava al càlcul.

II

Y á fé, que 'n Carlets, lo galan que va ocupar lo lloch d' en Llorens, no amagava pas sas intencions. Los diners, las diversions—y quan parlava ab l' Antonieta sempre ab ludibri—eran sos temas, y bon servey li prestaren, puig ab ells se captá, ab lo dels diners, la simpatía del pare, ab lo de las diversions, l' apoyo de la mare; que 's cosa molt sabuda que per guanyar lo cor d' una promesa no hi há com explicarli teorías... de las que s' obra cátedra en la cambra nupcial.

— ¿Ho veus? deya la mare á la Antonieta: aquí tens á n' en Carlets y comparal ab l' altre. Si vols, en Llorens será mes treballador, pero en Carlets no cal que treballi. Ja té 'l capital fet. ¡Centinquanta mil duros!... Rés, un grá de palla y cent mil duros tu... ¡Ni en Girona! Si 'n viureu de felissos. Ab cotxe y tot, perque en Carlets te posará cotxe... Ves, l' Antonieta de casa feta una reina... tu disfrutarás y nosaltres també al veurer com te diverteixes.

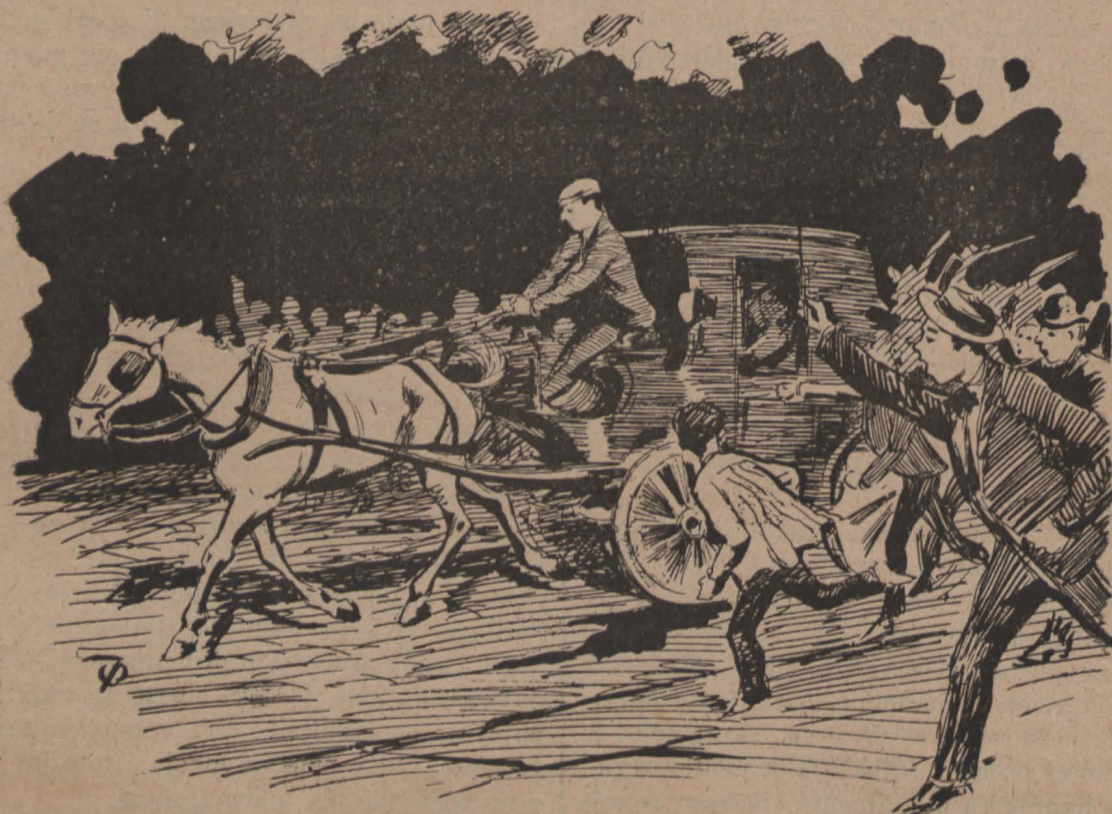
Aixís las cosas, seguiren los pasos que per vulgars no conto y en Carlets y la Antonieta 's casaren y començaren á rumbejar y tant fou son luxu, que la gent—que á costa de malvendrehu tot se conservá una llarga temporada,—'s quedava ab un pam de boca oberta al veure aquella parelleta encisadora... que cremava la sang d'en Llorens, y que donava enveja á tots los mirons y no poca tela als murmuradors.

ACTUALITATS

Atentat contra 'l jefe de la Policía Judicial de Barcelona.

Sempau en lo moment d'agredir al jefe de policia, Sr. Portas

Lo públich seguint en actitud amenassadora lo cotxe que conduhi al agresor Sempau

III

¡Pobre Llorens! Enamorat bojament, acari-ciava lo premi que Deu li oferia en premi á sos pesars... y de sopte vegé desfullarse las flors que naixeren en lo arbre de las sevas il-lusions y sentí lo pés y la cremor del desespero. ¡Pobre Llorens! ¿De qué han valgut tos sentiments? ¿De qué 'l ser treballador? ¿De qué la teva honrade-sa? De res. De ferte sentir mes y mes lo cop del desengany.

Prou tractaren sos amichs de curarlo y ell fugia de sos amichs, puig sempre ayman la soletat aquells que mes necessitan lo bullici pera obli-dar las penas.

«L' home avants que tot deu ser un gran práctic» li deyan sos amichs... ¿Pero pot ser práctic 'l qui es home y té un cor per esti-mar?... No ho crech.

Aquell que veu desapareixer la ditxa que ja saborejava, aquell que treballa sense ideal y un dia y altre sense un fi, sense un objecte, no pot ser práctic, no pot ser res mes qu' un desespe-rat... Y aixó era en Llorens, un desesperat.

IV

Passaren anys, l' Antonieta y en Carlets lluhian y gosavan los últims diners del seu capital. Lo mon era per ells una ditxa continuada. Aquells diners qu' ells derrotxavan los havian reunit sos pares á costa de molta suhor propia y... estranya, y en Llorens, per qui lo mon sols era un etern camí de amargura, anava tre-ballant y apilotant diners, sense altre fi que aquet, puig á volta de no estimar res, s' enamo-rá dels diners y gelós los guardava, porque.... quan ell morís, lo mortal que heredés la seva for-tuna, fes desgraciat á un altre ayman, ab los quartos arreplegrss per un desesperat.

JOAN OLIVA BRIDGMAN

28 Juny 1897

MISSATJE

Desclou, desclou, m' aymia, ab tas manetas,
manetas de marfil, lo paper blanch,
paper blanch del missatje de teudresa,
teudresa de aqu' ll cor que t' ayma tant.

Y tos estels hermosos boy passanthi,
passant ab goig per éll, somrient veurás,
venrás r-viure encare, inmarcessible,
l' inmarcessible amor, aquell de avants,
Traduhit en eixas llettras que ma pensa,
que pensa sempre en tú, m'ha convidat,
m'ha convidat á enviarie en la diada,
diada en que celebras lo teu Sant.

Al cel mon prech enlayro porque't compli

de goig y de ventura, per molts anys;
y en lo camí de ta preciosa vida
no hi deixi las espinas creixe may.

Perqué calmi'l fragor de las tempestas,
al prech de la teva ayma angelical;
y fassi que en la terra que trepitjas,
hi naxin pensaments y lliris blanchs.

Aixó ab fervor al cel jo li demano
á més de la mercé que tú ja s' bs;
y es que; dintre del cor, sisquera'm guardis
una engruna d'amor, d'aquell de avants.

J. DE ARGILA Y FONT

Septembre de 1897.

L' amor ab lletra de cambi

Dono aquet títul al present escrit puig es lo que suposo mes adecuat, per la assumpto de que vaig á tractar. L' amor per mí es ni més ni menos que un giro que pot tenir molts endossos pero de venciment fixo no 'n te cap, fins al dia del cobro ó siga 'l de la boda; llegeixin y veurán si m' erro.

I

Quant un compra al estanch una lletra de cambi, després d' exténdrela y entregarla al banquer perque la negocihi, lo lliurador no está segur de la aceptació del giro fins que's veu 'ls quartos á la butxaca; donchs en l' amor passa si fá ó no fá lo mateix.

Un jove y una noya s' enamoran, mitjan-sant cartas, recadets y altras cosas per l' es-til; en aquest punt lo contracte pera girar la lle-tra y un dels dos la compra y la dona al altre per-que la accepti, luego ell deu guardarla fins lo dia que se senyali venciment, cosa que deu ferse ab avinensa de las familias de las duas parts inte-ressadas.

II

Si 'l que deu pagar lo giro es lleuger ó lleuge-ra de cap, aquet está exposat á sufrir algun en-dós, com si diguessim cambiar de novio ó novia, cosa que pot portar fatals consecuencias per la part desayrada, sempre que aquesta hagi com-plot tal com debia ferho.

III

Cuan l' estimació per las duas parts es formal y 's coneixen las cualitats dellliurador y 'l cá-rrech y que part del ordre ó sigan las familias, trovan obstacles que pugan desfer dita aceptació del giro, encar qu' aquesta sigafeta mutuament per las parts interessadas, y no volen aquestas

perdre lo bon nom creat entre las casas comercials ó sigan ahont tenian lloch reunions, balls, soirés y festas particulars, per haverse aquestas presentat com á socis á la vista de las mateixas, no tenen altre medi si volen, y es declarar-se en suspensió d'acció (ó de pago) devant de las familias, marxant de la plassa ahont residian, trasladant-se á altre punt y cobrant-se verbalment l'import del giro.

IV

Pot darse lo títul de giro forsós, dat cas de que un jove rebí una carta ab un avis de giro, en lo cual s' hi vegí un ó mes endossos, que aixó significa, cada endós un novio.

Si aquet ja sab lo significat deu retornar lo giro sense acceptar ó siga un Protest; y en aquet cas la familia desayrada deu fer l' us qu' eu vulgui.

Crech que ab lo dit demostro clarament que'l títul mentat está apropiat per lo que he ja tractat y de que algú 'n pendrá patró si es qu' en semblant cas se troba.

ARCADIO ESCALER.

Servey de fòra

VICH.—En lo teatro del Cafe de Catalunya y per la companyia d' aficionats de la societat «La Dalia» diumenge passat se representaren un preciós drama y la pessa *Mala nit*, en la que s'hi distingiren nna dama jove de nostra ciutat y 'ls Srs. Pujol (J.), Pujol (F.), Tarrés, Martí, Bassas, Cabot y Jauma.

En lo «Centro Industrial Vicense», anuncian que 'l 12 de Septiembre tendrá lloch l' inauguració de las funcions teatrals de la próxima temporada d' hivern ab las obras, *El Gorro frigio*, *La Marmota* y *Cosas del Oncle*.—P.

Vilasaca 31.—Dissapte passat se posá en escena en lo Teatro «La Seba Vilasacrense» d' aquesta població, per alguns joves aficionats, lo celebrat drama de Echegaray titulat *El Prologo de un drama*. En lo desempenyo d' aquesta obra s' hi lluhiren tots cuants hi prengueren part; després d' un altre drama que no agrada gaire, 'l Sr. Tauler nos recitá 'l bonich monóloch *De Pelagalls á Barcelona*, desempenyantlo d' un modo admirable y per últim 'ns donaren á conèixer la bonica comedia que forma part de la Biblioteca del TEATRO REGIONAL, que porta per títul *Una mosca vironera*, en la que 'ls Srs. Rius, Massanet y Armendares feren las delicias del públich.—Ll.

Sabadell 6 Setembre

TEATRO EUTERPE.— Per la companyia Tutau, Goula, Capdevila, 's posá en escena la preciosa comedia de Baró *L' Olla de grills* y la bonica pessa de Ayné y Blahá *L' Anticuari del Putxet*, que divertí moltíssim á la concurrència.

TEATRO CAMPOS.—Gran companyia d' ópera italiana baix la direcció de Esteve Puig, figuranthi lo tenor fill d'

aquesta ciutat J. Puig Escursell y 'l barítono Aragó y baix Leoni, junt ab la primera tiple Sra. Bianchini. Donaren una audició de *I Puritani*, lo qual, com es de suposar, resultá superior.

La concurrència numerosa.

Per lo dimecres de la present setmana está anunciada l' arribada del *Orfeo Catalá*, baix la direcció del mestre Lluís Millet. Ab cooperació dels coros de homes, noys y senyoretas, donarán un concert en un de nostros teatros lo qual esperém serán favorecuts per lo públich com l' última vegada.—J. F.

Sr. Dr. de LO TEATRO REGIONAL:

Arenys de Mar 6 Septiembre de 1897,

Tres setmanas consecutivas que 'ls cartells que anuncian la funció que s' ha de posar en escena en lo Teatro Principal, diuhen que es la despedida de la companyia. No se si ho farán pera reclam de nostre públich, pero á mi 'm sembla que si ho fan pera aixó, van molt equivocats, puig sent com es una companyia passadora y sobre tot dirigida per l' eminent primer actor Sr. Fuentes, que de una bona part de nostre públich te guanyadas las simpatias, com diferentes vegadas li ha demostrat, no tenen necessitat de semblants *ensarronadas*.

Las obras posadas derrerament en escena, ó sia lo dijous 2 del corrent, segons deyan los cartells, que poch cas ne podém fer, perque son molt mentiders, eran las últimas per aquesta temporada, perque 'l primer actor y director D. Francisco Fuentes havia sigut contractat per l' eminent artista Antoni Vico.

La concurrència que asistí tal dia en nostre Teatro Principal, fou numerosíssima, aplaudint com es de suposat á tan apreciat artista durant la representació de las obras *La Esposa del Vengador* y *El señor Gobernador*, que eran las que formaren lo programa.—P.

TRANSIT

Prou de patir, cor meu. L' hora temuda ha arribat y no en vá. La ciencia xorra no podrá pas curar totes tes nafres.... Garlarán els doctors, pero no't veuhen y no saben qu' estás arnat de dintre, y que la sang que per tos murs traspua no es sang, es pus, y poch á poch t aufoega.

Lo bregar per la vida sou ton cástich! No t qu'exes, donchs, puix has viscut tants dies estimant y creyent, estimant sempre!... Al teu costat jo he anat á la victoria encongit y poruch, sens arriscarme á bàtrem decidit contra la xurma que atia'l fòch dels eternalis suplicis... Mes are'm trobo prepotent y'm sembla que'l món s'enfonza per dexarme lliure... So l'esperit, oh cor..... ¡Au, que 'm fas nosa!

CLAUDI OMAR Y BARRERA

NOVAS

Pero la vinen temporada d' hivern te ja en cartera la acreditada societat *Niu Guerrer*, además de moltas altras obras d' aplaudits autors, un juguet titulat: *Cuan fou mort lo combregaren*, y un sainete de molt tragi que porta per

títol: *La Vigilia de Nadal*, abòds originals de D. Abelardo Coma, aplaudit autor de *La primera à Barcelona*, y últimament del tan celebrat *Dijous gras*, estrenat y representat en dit *Niu Guerrer*, Teatro Principal de Gracia, Zorrilla de Badalona, Olimpo de Barcelona, etc., etc.

Las novas produccions mes amunt nomenadas, s' estrenaràn després de las importants reformas que s' están practicant en tan simpàtic y lluhit centre, puig no s' ha perdonat cap mena de gasto pera presenta un local esplendent y luxós com se mereix la distingida societat que constantment se reuneix en lo expressat *Niu*.—A. C.

* *

Havém rebut un exemplar de la obreta *Cuaderno para las cabidas y dimeusiones de los envases en forma circular*, curios opúscul del Sr. D. Joan Daunis y Casanovas, destinat als comerciants en líquits. Son una especie de *tablas* molt claras y precisas pera sapiguer las dimensions que deuen d'arse als *envases* segons la quantitat del líquit que deguin portar.

Felicitem al Sr. Daunis y li agraheim l' envió.

* *

SOCIETAT FOMENT RECREATIU DEL INSTITUT (Teatro Olimpo).—Diumenge passat, dia 5, à la nit donà aquesta lluhida Societat un magnífich ball de orquesta, quin programa fou desempenyat per la renombrada orquesta que dirigeix lo mestre D. Francesch Decabo. Lo local estava elegantment adornat de vert y penjolls de flors, Lo bell saxo sigué obsequiat abs bonichs poms de fls.

Per últim surti la concurrència que umplia 'l local (que estava d' gom á gom) molt satisfeta de haberhi asistit á dit ball.—J. R. G.

* *

CENTRO REPUBLICANO DE LA DERECHA DEL ENSANHE.—Diumenge passat se representá en lo teatro d' aquesta Societat, lo drama en tres actes titulat, *La Encubridora*, en qual desempenyo demostraren una vegada mes las bonas condicions pera actors que concorren en los socis de dit Centre senyors Garcia, Mariages, Plaxats, Camins y Vellvé. També debém elogiar com se mereixen las duas damas que hí prengueren part, sentint moltíssim no recordar son nom en aquest moment.

Doná molt bon efecte pera 'l conjunt de la representació, la innovació que s' ha introduit en la illuminació del teatro de dita Societat.

* *

GRACIA (Centre Moral Instructiu).—Lo passat diumenge, la Secció Recreativa d' aquest Centre, tingué lo mal gust de posar en escena una *obra* del *popular* plagiari Ferrer y Codina, pero en lo pecat portaren la penitencia, puig resultá lo que se 'n diu un *nyap*.

No 'ns referim à l' execució, que aná bastant be (massa per aquesta classe d' obras); nos referim no més als elements, que 'n diríam, puix ¡fins la pirotecnia vá declarararse en contra del *home de sort!*

¡Lo que es lo diumenge no 'n tingué gaire!

Per fi de festa 's representá l' arreglo dels senyors Ayné y Garcia Blahá, *L' Anticuari del Putzet* que, fou magistralment inte'pretat per los senyors Calnsell, Llansana (R.), Abril, Pamies y Vicente (T).

Está en estudi lo magnífich drama trágich, *Lo Castell de Montsoliu* original del conegut autor d'amàtic D. Joseph Abril Virgili.—A. R. P.

* *

El Eco de Gracia te en preparació un número extraordinari à benefici dels malalts y ferits que tornan de las guerras de Cuba y Filipinas, en lo que, segons noticias, hi figurarán las millors firmas de nostre renaixement literari.

* *

ASSOCIACIÓ DE LLUISOS DE SANT PAU.—Lo diumenge, dia 28 del passat mes, aquesta tant nombrosa com lluhida associació, celebrá una gran y solemne vetllada ab motiu d' esser lo dimars prop vinent, los dias de son Conciliari lo digníssim y Rdm. Dr. D. Ramon de Magarola, rector de la parroquial esglesia de Sant Pau.

Dita festa fou de color catalanista, encar que 's digueren algunas poesias en castellá y ab dita llengua se cantés. Las poesias catalanas foren ditas per los socis Casals (F.), Canals, Roca, Costas, Hernández y altres.

La festa s' acabá ab un apoteosis siguent sublim en extrém y emocionant molt al Rdsim. Dr., aumentada al final per la gran sorpresa que 'ls socis l' hi donaren, fentli ofensa enmit de recitadas poesias y felicitacions, de son retrato en tamany natural y dins d' un artístic march de fusta trevallada ab sa dedicatoria (per cert en castellá, que fou costejat per los socis de dita associació.

L' organisador de la festa fou D. Ramón Casals, corrent á càrrech del Sr. Toneu l' adornament de la sala.—J. S. C.

* *

CIRCUL TRADICIONALISTA (Sant Martí de Provensals).—Segons anunciarem en nostre nombre passat, se posaren en escena los dias 4 y 5 los dramas *Catalunya! Cor de roca* y *l' juguet D. Simón Guipat* quina execució en conjunt no passá de regular, si be hi hagueren algunas parts, com son los Srs. Casals, Escolá, Sancerní, Vilá y Vilalta, que ho feren bastant be.

Debém advertir al Sr. Alda, que ab l' afany d' ensenyar als altres no 's quedí ell sense estudiar, donchs nos sorprenqué molt lo veure 'l algun cop, sobre tot en lo *D. Simón Guipat* bastant insegur cosa que no havíam encare notat may.

També havém d' indicar al Sr. Rota que aixequi un xich mes la veu, donchs ho fa tant poch, que resulta mes d' una vegada, que l' espectador se queda sense comprendre certs extréms necessaris pera ferse càrrech del argument de l' obra.

En las pantomimas *El hijo cruel* y *Los trabucayres* que representaren respectivamente la troupe «Unión» y «Novel·li», s' hi lluhiren molt los Srs. Barrobés, Coll, Sancerní, Xuclá, Yera, Campí y algun altre quin nom sentim no recordar.

* *

SOCIETAT «LA ALIANZA» (Sant Martí de Provensals).—Ab motiu de la próxima festa major de lo barri del Poble Nou y desitjosa aquesta Societat de que resulti lo més lluhida posible, no ha reparat en gastos, havent contractat pera eytal dia, la companyia que dirigeix lo Sr. Labastida, que posará en escena l' aplaudit é interessant drama *El Señor feudal* y la pessa *Lo ninot de mollas*.

També hi ha contratats los coros Euterpe, per lo dia del concert, igual que 'l Sr. Zubielqui, que ab son escullit repertori amenisarà tots los balls que per aquestos dias donará aquesta Associació.

* *

LA SERPENTINA.—Dissapte passat se doná en aquest colisseu una lluhida funció; posaren en escena la coneguda pessa d' en Piquet *Campí qui pugui* y un concert que ja no havia mes que demanar.

Per final de festa 's representá una pantomima inspirada sobre 'l drama d' en Guimerá *L' anima morta*, que portava per títol *El rey loco*, la que sortí molt ben ajustada, distingintshi los Srs. Rodriguez, Redembach y Muns en la que desemnyaren admirablement sos personatjes.

Lo públich, que era lluhit, ne sortí molt satisfet. —P.

* *

CIRCUL DEL CENTRO REPUBLICÀ (Sant Martí de Provensals).—Per lo dia 12 y ab motiu també de la festa major del Poble Nou, posará enescena en aquest circul la companyia que dirigeix D. Pascasi Mas, los aplaudit drama *El señor feudal*, lo monòtch *El huérfano* la divertida pessa *Del ball al bany*, ahont creyém veureun ple à vessar.

* *

CIRCUL CERVANTES (Sant Martí).—Segons diuhen posará també en escena, en aquesta Societat, la companyia del Sr. Borrás, lo drama *Terra baixa*, que tant ha agradat en quants llochs l' han vista representar.

* *

Anís Flor de la Costa.

Lo nou producte, aixís titulat, elaborat en la fàbrica de don Pere Carrera, instalada á Sant Feliu de Guixols, es un licor tónich y digestiu, suau y delicat al paladar que segurament, no trigarà gaire á dominar en lo mercat de consumidors, perque 'ls inteligents que han tingut ocasió de probarlo, están conformes en afirmar que es lo millor dels anissos doneguts fins avuy.

¡A ell, aficionats!

* *

FOMENT MARTINENSE.—Magnífica funció fou la que á benefici de la associació «La Creu Roja», organisá lo distingit actor D. Carlos Socias diumenge prop passat. Lo programa estava compost de las obras, *Lo Somni de la Ignocencia*, *Y Comici Tronati* y *Con permiso del marido*, que siqueren molt ben desempenyadas per varios distingits aficionats, y concertadas pel celebrat mestre D. Pascual Parera.

En los intermedis la tan celebrada societat coral *Paz y Esperanza* de San Andreu, cantá las inspiradas composicions del malograt Clavé, *Los Xiquets de Valls*, *Goigs y Planys*, *Los Pescadors*, baix la direcció del intelligent mestre D. Joseph Maria Comella. També cantá lo preciós vals de la zarsuela *Las Campanas de Carrión* lo aplaudit barítono D. Franceschi Marin per indisposició del artista don Joseph Pocovi, y per últim lo duo de tenor y barítono de la ópera *Marina* per los Srs. Pineda y Marin que siqueren molts aplaudits per la numerosa concurrencia que hi havia que sorri molt satisfeta de tant brillanta funció.—E.

* *

SANS.—La Societat «Harmonía» diumenge posá en escena el drama *Juan José* que fou molt ben desempenyat per las Srtas. Planas y Guitart y Srs. Guitart, Ribas y Guilemany. Se acabá ab la comedia del Sr. Gelabert *Un niu de embolichs*. Desempenyo regular.

HOSTAFRANCHS.—En lo Ateneo diumenge se posá en escena el drama *Otello*, en sa execució sobresortiren els Srs. Borrás E. y F., Srta. Caparó, Srs. Jimenez, Bals, Rubió, y Coll. La obra fou molt ben rebuda. Se terminá la funció ab la pessa catalana del Sr. Gumá *Gos y Gat*.—E. L.

CORRESPONDENCIA (*)

J. Santamaria.—*Mollet.*—Aquest cop no es publicable. —Próbi ab altra cosa mes curta. —*Noy de Palla.*—Los seus Consells no resultan.—*E. Beleta.*—Es de mal gust. —*E. Adserol.*—Las incomprendibles requireixen molt salero; que es lo que li falta á la seva composició.—*J. Van-*

tolrá.—Aceptat.—*Ambrós Llopis.*—Si es veridich, just y concís, ab molt gust.—*D. Ducet.*—Anirá retocada.—*B. Pruna.*—Son poqueta cosa, si be alguna arreglada podria passar.—*J. Castellet.*—L' hi falta vida.—*Vicentó.*—Molt such per tant poch tall. Vegi si 'l pot escursar.—*M. Argimón.*—«L' Aubada» no m' acaba de satisfacer.—*Pep del Ral.*—No va.—*L' home salvatge.*—Es mes vell que l' anar á peu.—*Rosendo Coll.*—Es massa senzill.—*Jobicó.*—Al'ó es exagerat. Ningú te tant mal cor.—*A. C.*—No te punta.—*Francesch Comas.*—Dispensi, pero aquest cop no hi trovo 'l compte.—*F. Lotnemar Masnou.*—Anirá algo retocada. L' altra no m' agrada prou.

(*) Crítica y consulta gratuita sobre assumptos literaris.

SECCIÓ DE REGALOS

Lo sainete

LA SAMATRUQUIS

s' entregará per deu céntims á la persona que presenti aquest taló en la administració de LO TEATRO REGIONAL, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1er, 1.^a

Joseph Burgas (Mayet)

INTIMAS

VULGARS

UNA pesseta

Barcelona, 1897

Se ven en aquesta administració

Per caracterisarse los
 llapis

FORTON

són los millors

Preu: 3 pesetas